

mindst lige så meget handler om de signaler, vi sender om, hvad der er acceptabelt, som det handler om reglerne i sig selv.

Det er en vanskelig opgave. Det kan vi lige så godt se i øjnene, men det er ikke en umulig opgave. Det har vi håndfaste beviser på.

I løbet af de sidste årtier er der sket en væsentlig og meget positiv ændring i alkoholkulturen på arbejdsmarkedet. Flere og flere arbejdspladser er blevet helt alkoholfri eller har fået klare og restriktive regler for omgang med alkohol i arbejdstiden.

Kl. 16.10

En undersøgelse fra sidste år, 2002, viste, at ca. 72 pct. af danske arbejdspladser med mere end 10 ansatte havde en alkoholpolitik. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle disse arbejdspladser er alkoholfri, men det betyder, at der bevidst er taget stilling til, hvordan man håndterer spørgsmålet om alkohol på arbejdspladsen.

Regeringen vil gerne bidrage til, at arbejdspladsen i endnu højere grad bruges som sundhedsfremmende arena bl.a. på alkoholområdet. Derfor er der etableret en pulje på 2 mio. kr. til sundhedsfremmende partnerskaber på arbejdspladsen. Netop denne udvikling på arbejdsmarkedet med stadig flere virksomheder, der tager et ansvar for at flytte holdninger, er et godt eksempel på, at man kan lave nogle fælles spilleregler i forhold til et u hensigtsmæssigt alkoholforbrug.

Desværre, må man så sige, har udbredelsen af alkoholpolitikker på arbejdsmarkedet ikke sat sig spor i det samlede alkoholforbrug i Danmark. Det har stort set været uændret siden slutningen af 1960'erne, dvs. ca. 11½ l ren alkohol pr. voksen pr. år. For der er nemlig sket den markante udvikling, at forbruget er flyttet fra arbejdstiden til fritiden, til hjemmene og til fritidsaktiviteterne. Det er en udvikling, som bestemt ikke gør udfordringen med at ændre de dårlige dele af vores alkoholkultur mindre.

Der er derfor mere end nogen sinde behov for en fælles indsats, hvor det enkelte menneske står i centrum som forælder og som ansvarlig voksen, som leder inden for ungdomsverdenen, idrætslivet, spejderbevægelsen, eller hvad det nu måtte være, som arrangører af begivenheder f.eks. festivaler eller sportsarrangementer eller som markedsføringsdirektør i et pengeinstitut, som pludselig ser et perspektiv i at koble markedsføring af banken og unges alkoholfritidsaktiviteter sammen.

Vi skal sådan set have fat i hver enkelt af os, for alle har et bidrag at yde. Det gælder som enkeltpersoner, at vi må tage et ansvar, og det gælder også de fællesskaber, vi indgår i, f.eks. kommunerne. Jeg tænker her bl.a. på, at kommunerne har ansvaret for tildeling af spiritusbevillinger til restauratører, diskoteker m.v. Jeg tænker på, at kommunerne kan fastlægge de overordnede rammer for anvendelsen af de kommunale faciliteter. Jeg tænker på, at kommunerne kan tilskynde til alkoholpolitikker i deres ungdomsklubber, ungdomsskoler med videre. Jeg tænker på, at kommunerne kan kvalificere det relevante frontpersonale til at handle, når de får fornemmelse af et omsorgssvigt over for et barn på grund af alkoholmisbrug hos forældrene.

At udviklingen i alkoholkulturen også er til at ændre for vores børn og de unge, er der heldigvis også tegn på. Nye, dugfriske undersøgelser viser nemlig, at børn er begyndt at drikke senere, og at de drikker lidt mindre ad gangen. Det viser, at det nytter at blive ved med at debattere emnet og at sætte fokus på det ansvar, der påhviler os alle. Det har vi jo bl.a. gjort gennem de seneste års uge 40-kampanjer, hvor der har været fokus ikke bare på voksnes forbrug og genstandsgrænserne – de 21 og 14 – men også de seneste par år på voksnes ansvar over for børn og unges brug af alkohol.

De unges alkoholvaner skabes jo i samspil mellem forældrenes opdragelse, forældrenes egne alkoholvaner, kommeraterne, skolen, foreningslivet, alkoholproducenterne, detailhandelen og mange andre. Alle har et ansvar. Men det er også lysende klart for mig, at ansvaret først og fremmest ligger hos forældrene, fordi de er tættest på deres børn, og derfor er de også de nærmeste til at påvirke.

Forældre kan påvirke deres børns forbrug ved at tale om alkoholens negative sider og ved at sætte grænser for, hvornår og i hvilke sammenhænge deres børn må drikke alkohol. Samtidig må vi forældre også indse, at vores egne vaner smitter af på vores børn og unge.

Vi ved f.eks., at børn af forældre med et regelmæssigt alkoholforbrug har en tidligere alkoholdebut end andre børn. Vi ved også, at forældrenes forbrug har betydning for, hvor meget børnene drikker. Derfor er det vigtigt – og det kan man ikke lovgive om, men derfor er det ikke desto mindre vigtigt – at forældre ser med kritiske øjne på deres eget alkoholforbrug og er sig deres ansvar som rollemodeller bevidst.

Kl. 16.15